

Hüznümü Özledim Ben

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 24 Haziran 2022

Hüznümü özledim ben.

Hüzünlü da olsam eski hüzünlü beni özledim.

Ağlamayı özledim ve yok sayılmayı en çok da benim yok saydığım ben olmanın verdiği o dayanılmaz ağırlık.

Düşlerim tahakküm altında içine düştüğüm bu aşkın aslında bir maden ocağını olduğunu da yeni yeni anladım...

Kömürden gözleri gecenin ve sizin, bayım ve içtimada geçen ömrüm ve çalıştığım sayısız kuruma ve bankaya imzalayıp sunduğum istifa dilekçelerim.

Bir insan başarısızlıkları ile gurur duyar mı sahiden ve başarı addedilen yüklü maaş çeklerinden feragat ettiğim ve sinemde çınlayan sirenler ve kulaklarımı çınlatan siz ve nice insan.

Nazım da niyazım da bitimsiz üstelik ve ben sadece adımlıyorum o uzun yolu ve ömrüm hep de uzun ve dar koridorlarda kendimden gidip kendime varmakla geçmişken...

Ah, bayım biliniz ki: itina ile sevilir.

Ah, bayım aşkın raconu mu yoksa bana duyduğunuz nefret ve hoşnutsuzluk ne de olsa ben aykırı bir insanım bir o kadar doğrularından ve değerlerinden de taviz vermeyen.

İklimin gözü yaşlı bu gün oysaki yaz sıcağı.

Bense terli terli koşturmuşken gün boyu ve işte şifayı kaptım.

Bir elimde mendilim bir elimde kalemim, ya, kalbim?

İhbar ettim sizi Tanrıya ve ben kayıtsız şartsız sizi yüreğimde büyütmüşken.

Günlerden Pazar.

Gecelerdense isyan.

Güne konuşlu varlığım ve gece gözleriniz, bayım:

Şükürler olsun ki aşkın da acının da sefasını sürüyorum ve mağduriyetimle ve de mahcubiyetimle gidip geliyorum yine içimdeki o uzun güzergâhta nasıl da gözlerim sizi arıyor.

Huysuz olduğum kadar da huyluyumdur hani.

Huylanırım mesele birinin koluma dahi dokunmasından ve kişisel gelişim ağında saklı bir çip gibi duygularımı ve yarınımı tasarlıyorum.

Bir mikado çöpü gibiyim: nasıl da dağınık.

Yere serilmiş bir örtü gibiyim ve her an çömelebilirim her an da boşa düşerim hatta balkona asılmışken o halı ya da örtü dilediğiniz gibi dövebilirsiniz beni hem aşağı düşmeyeceğim ne malum?

Yerleşkemse inanç ve sevgi.

İtibar etmediğim kadar yalanlara kapısından kovulduğum onlarca köye de muhtar olarak adaylığımı koyuyorum işte gerçi benden sonra kovulduğum köyde insan kalmışsa tek oyum da bana işte.

Oyalandığım kadar ovalıyorum da gözlerimi.

Çürük yumurta gibi başıma atılan taşlar ve taş yürekli siz, sevgisiz bayım...

Azığa aldığım hayallerim var misal ya da vardı ve ben artık hayal kurmak filan da istemiyorum gerçi tüm hayallerim gerçekleşti lakin devamını getiremediğim için her gün sil baştan hikâyemi hatta romanımı yazıyorum ve yasını tutuyorum şüheda mazimin.
Bir sınır ihlali ise benimki ve de sinir olduğum.
Kap kaçça uğrayan her duygum ve her sevdiğim.
Kararan gözleri gecenin kalemimse bir ışıldak gibi önümü aydınlatıyor.
Hüsranın dibine vurmuşken...
Kırağı çalan geceye de verip veriştirdiğim.
Teselli bulduğumsa yazdığım üç beş sayfa sonra da beğenmeyip buruşturup attığım onlarca sayfa ki bir Allah'ın kuluna bahsetmediğim ve nasırlaşmış yüreklerden düşen payıma.
Alabildiğine sessiz.
Olabilirdiğince hayal yüklü.
Semiren yüreğin kodaman duygulara ev sahipliği yaptığı ve de...
Mevsimin güftesiyim.
Çağlayan şelalenin hayranıyım.
Vatandaş olarak boşa düştüğüm yılların da takipçisiyim.
Bir rotam var ya da yok ve de verilen nota ve işte nöbetteyim yine bu gece vardiya sistemi çalıştığım veresiye alışveriş yapmayı sevmediğim ve peşinen rest çektiğim elbet içimin kıyısına vuran sözcüklerden inşa ettiğim bir hayatın gölgesi olmaktansa hayatın ta kendisi olmayı sevdiğim...